

ที่ ศธ ๐๕๙๒(๑)๑.๑๓/ว ๑๐๙๒

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ถนนศรีอยุธยา เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร ๑๐๔๐๐

๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมนคล พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมนคลธัญบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง สิทธิของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาในการเป็น
ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ หรือกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ
ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมนคล พ.ศ. ๒๕๕๘

ด้วยมีปัญหาข้อกฎหมายตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมนคล พ.ศ. ๒๕๕๘ ว่า “คณาจารย์ประจำและข้าราชการ” ตามบทบัญญัติในมาตราดังกล่าวจะหมายความ
รวมถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (สายสนับสนุน) ด้วยหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๒ และคณะที่ ๘) ได้พิจารณา
ข้อกฎหมายดังกล่าวและมีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วยนี้
โดยเห็นว่า “คณาจารย์ประจำและข้าราชการ” ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมนคล พ.ศ. ๒๕๕๘ ไม่หมายความรวมถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (สายสนับสนุน) ดังนั้น ประธานสภา
คณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการจึงต้องแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำ
หรือข้าราชการเท่านั้น จะแต่งตั้งจากพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (สายสนับสนุน) ไม่ได้ จากความในข้อ
กฎหมายดังกล่าวทำให้ความว่า “คณาจารย์ประจำและข้าราชการ” ที่บัญญัติไว้ในมาตราอื่นๆ ย่อมไม่หมายความ
รวมถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (สายสนับสนุน) ด้วย

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ว่า เมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกา
มีความเห็นในทางกฎหมายเป็นประการใดแล้ว ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามความเห็นของคณะกรรมการ
กฤษฎีกาต่อไป ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติตามกฎหมายในเรื่องนี้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน สำนักงานคณะกรรมการ
การอุดมศึกษาจึงขอให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมนคลทุกแห่งถือปฏิบัติตามความเห็นของคณะกรรมการ
กฤษฎีกา ทั้งนี้ ขอให้สภามหาวิทยาลัยตรวจสอบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติ
ของประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ หรือกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรง
ตำแหน่งประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ หรือกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการให้เป็นไปตามความเห็น
ทางกฎหมายที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้วินิจฉัยไว้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายขจร จิตสุขุมมงคล)

รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักนิติการ
กลุ่มพัฒนากฎหมาย
โทรศัพท์ ๐ ๒๖๑๐ ๕๕๓๐
โทรสาร ๐ ๒๓๕๕ ๕๖๐๙

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง สิทธิของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาในการเป็นประธานสภาคณาจารย์
และข้าราชการ หรือกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ
ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๕๘

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๖๖.๑๐๐๐/๑๒๕๘ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า มาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง มีสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประกอบด้วย ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการ สภาคณาจารย์และข้าราชการซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำและข้าราชการของมหาวิทยาลัย โดยจำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ของประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ในขณะที่มาตรา ๒๕/๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษามีสิทธิ ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๑๘ หรือตำแหน่งอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ ของสภาสถาบันอุดมศึกษาที่ออกตามมาตรา ๒๕/๑ ได้ กรณีมีประเด็นปัญหาว่า “คณาจารย์ประจำ และข้าราชการ” ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๕๘ หมายความว่ารวมถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (สายสนับสนุน) หรือไม่ อย่างไร มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลอีสานจึงได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๖๖(กบค)/๒๕๗๓ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อขอหารือว่า “คณาจารย์ประจำและข้าราชการ” ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๕๘ หมายความว่า รวมถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการด้วยหรือไม่

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๖๖(๓.๙)/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๗ ถึงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน เพื่อตอบข้อหารือของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน สรุปความได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ มีสิทธิได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการหรือไม่ สำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษาเห็นว่า ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคล พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติให้คณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ เป็นศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ ซึ่งกฎหมายมิได้นิยามศัพท์ คำว่าคณาจารย์ประจำไว้เป็นการเฉพาะ แต่จะพบถ้อยคำว่าคณาจารย์ประจำปรากฏอยู่หลายแห่ง

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๖/๒๗๖ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ในบทบัญญัติมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๒ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๒ การบัญญัติถ้อยคำว่า คณาจารย์ประจำในมาตราต่าง ๆ ข้างต้น ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการบริหารมหาวิทยาลัย และเกี่ยวข้องกับงานวิชาการอย่างใกล้ชิด ย่อมมีเจตนารมณ์ชัดเจนว่า มุ่งหมายให้หมายถึงบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้สอนและทำงานประจำอยู่ในมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ ไม่รวมถึงบุคลากรสายสนับสนุนและอาจารย์พิเศษแต่อย่างใด ดังนั้น บุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานที่เป็นคณาจารย์ประจำจึงมีสิทธิได้รับการเลือกให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการได้ (เทียบเคียงความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๕๑/๒๕๔๙)

ประเด็นที่สอง มาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ บัญญัติให้ประธานและกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ จะต้องเลือกมาจากคณาจารย์ประจำและข้าราชการ ซึ่งคำว่า “ข้าราชการ” นั้น หมายความว่ารวมถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (สายสนับสนุน) ด้วยหรือไม่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเห็นว่า องค์ประกอบของสภาคณาจารย์และข้าราชการประกอบด้วยบุคคลสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มคณาจารย์ประจำและกลุ่มข้าราชการของมหาวิทยาลัยที่มีได้เป็นคณาจารย์ประจำ (เทียบเคียงความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๘๖๙/๒๕๕๒) กรณีจึงแปลความได้ว่า คำว่าข้าราชการหมายถึงข้าราชการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทุกคนที่มีได้เป็นคณาจารย์ประจำ ดังนั้น องค์ประกอบของสภาคณาจารย์และข้าราชการจึงมิได้หมายความว่ารวมถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (สายสนับสนุน)

จากข้อเท็จจริงประกอบกับข้อกฎหมายดังกล่าว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานจึงขอหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า คำว่า “คณาจารย์ประจำและข้าราชการ” ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ หมายความว่ารวมถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (สายสนับสนุน) ด้วยหรือไม่ ซึ่งหากไม่รวมถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (สายสนับสนุน) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานสามารถออกข้อบังคับกำหนดคุณสมบัติของประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการให้หมายความว่ารวมถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (สายสนับสนุน) ได้หรือไม่

โดยที่ปัญหากฎหมายดังกล่าวเป็นประเด็นปัญหาสำคัญที่ต้องการความรอบคอบในการพิจารณา และเพื่อเป็นแนวบรรทัดฐานในการปฏิบัติราชการต่อไป เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการประชุมกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ จัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๒ และคณะที่ ๘) เพื่อประชุมปรึกษาหารือร่วมกันเป็นกรณีพิเศษ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมกรรมการกฤษฎีการ่วม คณะที่ ๒ และคณะที่ ๘) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว โดยมีผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว สรุปความได้ว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้มหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการรับข้าราชการเพิ่มเพื่อรองรับการดำเนินการเตรียมเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ หากมีการเกษียณอายุให้ยุบเลิกตำแหน่งและให้จ้างเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยแทน ทำให้ปัจจุบันผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานที่เป็นข้าราชการมหาวิทยาลัยมีจำนวนลดลงในขณะที่พนักงานมหาวิทยาลัยมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และส่งผลให้พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งมีเป็นจำนวนมากไม่สามารถมีส่วนร่วม

ในการประชุมหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการของมหาวิทยาลัยและการพัฒนามหาวิทยาลัย รวมถึงการเป็นตัวแทนของพนักงานมหาวิทยาลัยในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะการสมัครเป็นกรรมการในสภาคณาจารย์และข้าราชการ ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งบัญญัติให้ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ เลือกรวมคณาจารย์ประจำและข้าราชการของมหาวิทยาลัย และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีความเห็นว่า “คณาจารย์ประจำ” หมายถึงบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้สอนและทำงานประจำอยู่ในมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ ไม่รวมถึงบุคลากรสายสนับสนุนและอาจารย์พิเศษแต่อย่างใด ส่วนคำว่า “ข้าราชการ” ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ หมายถึง ข้าราชการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทุกคนที่มีได้เป็นคณาจารย์ประจำ และมีได้หมายความรวมถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (สายสนับสนุน) จึงทำให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (สายสนับสนุน) ไม่มีสิทธิในการเป็นประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ หรือกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ตามปัญหาที่ขอหารือมีประเด็นพิพาทสรุปได้สองประเด็น ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คำว่า “คณาจารย์ประจำและข้าราชการ” ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ หมายความว่ารวมถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (สายสนับสนุน) ด้วยหรือไม่ เห็นว่า มาตรา ๔^๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้นิยามความหมายของผู้ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาไว้ ประกอบด้วยคำว่า “ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา” และคำว่า “พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา” และโดยที่มาตรา ๒๒^๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ บัญญัติให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งมีสภาคณาจารย์และข้าราชการ ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำและข้าราชการของมหาวิทยาลัย และมาตรา ๔^๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้รับราชการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนในสถาบันอุดมศึกษา

“พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในสถาบันอุดมศึกษา โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของสถาบันอุดมศึกษา

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๒๒ ให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประกอบด้วยประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำและข้าราชการของมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการตามวรรคหนึ่ง ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาคณาจารย์และข้าราชการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๙ คณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ศาสตราจารย์นั้น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ บัญญัติให้ คณาจารย์ประจำ
ในมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ได้แก่ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
และอาจารย์ โดยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่ง
ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และนอกจาก
การกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ แล้ว ในมาตรา ๖๕/๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษามีสิทธิที่จะ
ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๑๘ หรือตำแหน่งอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของ
สภาสถาบันอุดมศึกษาที่ออกตามมาตรา ๖๕/๑ ได้ ซึ่งมาตรา ๑๘^๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ

มาตรา ๖๕/๒ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษามีสิทธิที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตาม
มาตรา ๑๘ หรือตำแหน่งอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษาที่ออกตามมาตรา ๖๕/๑ ได้

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๑๘ ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา มีดังต่อไปนี้

(ก) ตำแหน่งวิชาการ ซึ่งทำหน้าที่สอนและวิจัย ได้แก่

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์
- (๕) ตำแหน่งอื่นตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

(ข) ตำแหน่งประเภทผู้บริหาร ได้แก่

- (๑) อธิการบดี
- (๒) รองอธิการบดี
- (๓) คณบดี
- (๔) หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
- (๕) ผู้ช่วยอธิการบดี
- (๖) รองคณบดีหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
- (๗) ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต ผู้อำนวยการกอง

หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

(๘) ตำแหน่งอื่นตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

(ค) ตำแหน่งประเภททั่วไป วิชาชีพเฉพาะ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ได้แก่

- (๑) ระดับเชี่ยวชาญพิเศษ
- (๒) ระดับเชี่ยวชาญ
- (๓) ระดับชำนาญการ
- (๔) ระดับปฏิบัติการ
- (๕) ระดับอื่นตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งวิชาการตาม (ก) (๑) (๒) หรือ (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารตาม (ข) (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖)
ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษานั้น

ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาใดมีวิทยาเขตนอกที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา และมีรองอธิการบดี
เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบวิทยาเขต จะกำหนดให้มีตำแหน่งผู้ช่วยอธิการบดีสำหรับวิทยาเขตนั้นด้วยก็ได้

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการตาม (ก) มีสิทธิใช้ตำแหน่งวิชาการเป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดง
วิทยฐานะได้ตลอดไป

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย ตำแหน่งวิชาการ ตำแหน่งประเภทผู้บริหาร และตำแหน่งประเภททั่วไป ส่วนกรณีตามมาตรา ๖๕/๑^๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่สภาสถาบันอุดมศึกษาในการออกข้อบังคับเพื่อใช้กับการบริหารงานบุคคลของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา

เมื่อพิจารณาความในมาตรา ๒๒^๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่กำหนดให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งมีสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประกอบด้วย ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำและข้าราชการของมหาวิทยาลัย เห็นได้ว่า บุคคลซึ่งมีสิทธิที่จะได้รับเลือกให้เป็นประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ หรือกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ นั้น ประกอบด้วยบุคคลสองกลุ่ม ได้แก่ คณาจารย์ประจำและข้าราชการของมหาวิทยาลัย

โดยที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ ไม่ได้นิยามความหมายคำว่าคณาจารย์ประจำไว้เป็นการเฉพาะ แต่ได้กำหนดให้คณาจารย์ประจำมีตำแหน่งทางวิชาการตามมาตรา ๔๙^๘ ได้แก่ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ และโดยที่มาตรา ๖๕/๒ วรรคหนึ่ง^๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษามีสิทธิที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๑๘^{๑๐} หรือตำแหน่งอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษาที่ออกตามมาตรา ๖๕/๑ ได้ และเมื่อพิจารณามาตรา ๑๘ (ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดตำแหน่งวิชาการ ซึ่งทำหน้าที่สอนและวิจัย ได้แก่ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ และตำแหน่งอื่นตามที่ ก.พ.อ. กำหนด จะเห็นได้ว่า ตำแหน่งทางวิชาการซึ่งพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาอาจได้รับการแต่งตั้งนั้น มีความสอดคล้องกับการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ ด้วยเหตุนี้ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งทำหน้าที่สอนและวิจัยประจำอยู่ในมหาวิทยาลัยจึงสามารถดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ และถือเป็น “คณาจารย์ประจำ” รวมทั้งมีสิทธิในการเป็นประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ หรือกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ

^๖มาตรา ๖๕/๑ การกำหนดตำแหน่ง ระบบการจ้าง การบรรจุและการแต่งตั้ง อัตราค่าจ้างและค่าตอบแทน เงินเพิ่มและสวัสดิการ การเลื่อนตำแหน่ง การเปลี่ยนและการโอนย้ายตำแหน่ง การลา จรรยาบรรณ วินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากงาน การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ และการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษา

^๗โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๘โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^๙โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

^{๑๐}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

ตามมาตรา ๒๒^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ ด้วย
 หนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยวินิจฉัยปัญหาทำนองเดียวกันนี้แล้วตามบันทึกสำนักงาน
 คณะกรรมการกฤษฎีกาในเรื่องเสร็จที่ ๘๖๙/๒๕๕๒^{๑๒} และบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 ในเรื่องเสร็จที่ ๑๕๑/๒๕๔๙^{๑๓} ว่า “คณาจารย์ประจำ หมายถึงบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่
 เป็นอาจารย์ผู้สอนและทำงานประจำอยู่ในมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ ไม่รวมถึงบุคลากรสายสนับสนุน
 และอาจารย์พิเศษแต่อย่างใด” ดังนั้น พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (สายสนับสนุน) จึงไม่อยู่
 ในความหมายของคณาจารย์ประจำตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
 ราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในส่วนนี้จึงถูกต้องแล้ว

ประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไปจึงมีอยู่ว่า คำว่า “ข้าราชการ” ที่อยู่ในมาตรา ๒๒
 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว มีความหมายรวมถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (สายสนับสนุน)
 หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ ไม่ได้นิยามความหมาย
 ของคำว่าข้าราชการไว้ ในการพิจารณาความหมายของคำว่าข้าราชการที่ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษา
 จึงต้องพิจารณาจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗
 ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือน
 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐไว้ โดยเมื่อพิจารณาความในมาตรา ๔^{๑๔} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดบทนิยามคำว่า
 “ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา” ไว้ ให้หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้ง
 ให้รับราชการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน
 ในสถาบันอุดมศึกษา และได้กำหนดบทนิยามคำว่า “พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา” ให้หมายความว่า
 บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในสถาบันอุดมศึกษา โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทน
 จากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของสถาบันอุดมศึกษา เห็นได้ว่า ข้าราชการพลเรือน
 ในสถาบันอุดมศึกษาต้องเป็นบุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้รับราชการ ในขณะที่พนักงาน
 ในสถาบันอุดมศึกษาเป็นบุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในสถาบันอุดมศึกษา
 ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจ้างให้ปฏิบัติหน้าที่สอน วิจัย หรือสนับสนุนงานของมหาวิทยาลัยในด้านหนึ่ง
 ด้านใดก็ตาม สถานะของข้าราชการของมหาวิทยาลัยจึงเป็นสถานะที่แตกต่างจากพนักงาน
 ในสถาบันอุดมศึกษาและไม่มีความหมายรวมถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาแต่อย่างใด ด้วยเหตุนี้
 พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (สายสนับสนุน) จึงไม่อยู่ในความหมายของข้าราชการของมหาวิทยาลัย
 ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ ความเห็นของ
 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงถูกต้องแล้ว

^{๑๑}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^{๑๒}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครและเลือกประธาน
 และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด
 ที่ นร ๐๙๐๑/๑๔๒๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๑๓}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง มหาวิทยาลัยบูรพาขอหารื้อกรณีคุณสมบัติ
 หัวหน้าภาควิชา ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๐๒๗๘ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๙
 ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๑๔}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คำว่า “คณาจารย์ประจำและข้าราชการ” ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงไม่มีความหมายรวมถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (สายสนับสนุน) แต่อย่างใด

ประเด็นที่สอง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานสามารถออกข้อบังคับกำหนดคุณสมบัติของประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ให้หมายความรวมถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (สายสนับสนุน) ได้หรือไม่ เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า คำว่า “คณาจารย์ประจำและข้าราชการ” ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ ไม่มีความหมายรวมถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (สายสนับสนุน) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานจึงไม่สามารถออกข้อบังคับกำหนดคุณสมบัติของประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ให้หมายความรวมถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (สายสนับสนุน) ได้

อนึ่ง ตามปัญหาที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานได้ขอหารือมานี้ เป็นผลมาจากการปรับเปลี่ยนระบบบุคลากรของมหาวิทยาลัย จากเดิมที่มหาวิทยาลัยสามารถบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการเข้ามาเป็นบุคลากรในมหาวิทยาลัยได้ แต่ต่อมาเมื่อคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้มหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการรับข้าราชการเพิ่ม ทำให้มหาวิทยาลัยต้องใช้วิธีทำสัญญาจ้างผู้ที่จะปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยให้เป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาแทน เมื่อเวลาผ่านไปพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาได้มีจำนวนมากขึ้นและกลายเป็นบุคลากรกลุ่มใหญ่ของมหาวิทยาลัยแทนที่ข้าราชการ จึงได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำเนินการตามกฎหมายที่กำหนดไว้แต่เดิมดังเช่นกรณีตามข้อหารือในเรื่องนี้ ทำให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (สายสนับสนุน) ซึ่งเป็นบุคลากรกลุ่มใหญ่ขาดโอกาสที่จะมีตัวแทนในสภาคณาจารย์และข้าราชการ โดยปกติวิสัยของมหาวิทยาลัยทั้งหลายอาจจำแนกบุคลากรออกได้เป็นสองกลุ่มสำคัญ ได้แก่ผู้ที่ทำหน้าที่สอน และผู้ที่ทำหน้าที่สายสนับสนุน การบัญญัติให้มี “สภาคณาจารย์และข้าราชการ” แสดงให้เห็นชัดว่า องค์กรดังกล่าวมีความมุ่งหมายให้เป็นที่รวบรวมและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันของบุคลากรในมหาวิทยาลัยทั้งสองประเภท และเมื่อพิจารณาเจตนารมณ์ของการกำหนดให้มีสภาคณาจารย์และข้าราชการขึ้นในมหาวิทยาลัย ก็เพื่อระดมความคิดเห็นจากบุคลากรทุกภาคส่วนให้เกิดความรอบคอบและเป็นประโยชน์แก่การบริหารของมหาวิทยาลัย หากพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (สายสนับสนุน) ซึ่งมีจำนวนมากที่สุดและจะมีสัดส่วนมากขึ้นเรื่อย ๆ ไม่มีสิทธิและไม่มีส่วนร่วมในการเลือกหรือเป็นตัวแทนในสภาคณาจารย์และข้าราชการ ก็น่าจะไม่สอดคล้องกับเหตุผลและจุดมุ่งหมายตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ ปัญหาในเรื่องนี้เกิดจากการที่ยังมิได้แก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงระบบการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย และโดยที่เป็นปัญหาที่สมควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนเพื่อให้มหาวิทยาลัยบริหารงานต่อไปได้ ด้วยเหตุนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมกรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๒ และคณะที่ ๘) เห็นสมควรที่จะดำเนินการแก้ไขกฎหมายเพื่อเปิดโอกาสให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (สายสนับสนุน) มีสิทธิในการเป็นประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ หรือกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการได้ ดังปรากฏตามร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แนบท้ายบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกานี้ อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยใช้กฎหมายเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับนโยบายด้านการบริหารจัดการศึกษาในภาพรวม

เห็นสมควรให้กระทรวงศึกษาธิการในฐานะผู้รักษาการตามกฎหมายและสำนักงานคณะกรรมการ
การอุดมศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานที่บังคับบัญชามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรับร่างกฎหมาย
ดังกล่าวไปพิจารณาและรับฟังความคิดเห็นของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลและหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อยุติก่อน หากกระทรวงศึกษาธิการเห็นสมควรแก้ไขพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้ว ให้ดำเนินการตามขั้นตอนในการเสนอกฎหมาย
ต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

(นายดิศทัต โทตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤศจิกายน ๒๕๕๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘
ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของสภาคณาจารย์และข้าราชการโดยให้
พนักงานมหาวิทยาลัยมีสิทธิได้รับเลือกเป็นประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ หรือกรรมการ
สภาคณาจารย์และข้าราชการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของสภาคณาจารย์และข้าราชการให้สอดคล้อง
กับการแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของสภาคณาจารย์และข้าราชการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓ (๒)
และ (๔))

เหตุผล

โดยที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งมีนโยบายลดจำนวนข้าราชการ
และใช้ระบบพนักงานมหาวิทยาลัยทำให้ในปัจจุบันมีพนักงานมหาวิทยาลัยเป็นจำนวนเพิ่มขึ้น
และบุคลากรกลุ่มนี้เป็นบุคลากรที่มีความสำคัญในการบริหารและดำเนินการของมหาวิทยาลัย
สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบ
ของสภาคณาจารย์และข้าราชการโดยให้พนักงานมหาวิทยาลัยมีสิทธิได้รับเลือกเป็นประธาน
สภาคณาจารย์และข้าราชการ หรือกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ได้เช่นเดียวกับ
คณาจารย์ประจำและข้าราชการของมหาวิทยาลัย รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่
ของสภาคณาจารย์และข้าราชการให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของสภาคณาจารย์
และข้าราชการ เพื่อให้สภาคณาจารย์และข้าราชการเป็นองค์กรที่สามารถรวบรวมและแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็นร่วมกันของบุคลากรทุกภาคส่วนให้เกิดความรอบคอบและเป็นประโยชน์แก่การบริหาร
ของมหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ
และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่ง
ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์
และข้าราชการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะครบวาระ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี